

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης σήμερα, 21 Μαρτίου 2026, παραθέτουμε ένα ποίημα από την ποιητική συλλογή **“Ανωμοτί”** του Αντώνη Λως που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις **Εκδόσεις Άνω Τελεία** και παρουσιάζεται αύριο Κυριακή 22/3 στον **Τεχνοχώρο Φάμπρικα.** Πρόκειται για το σύντομο ποίημα “Σπουδαίο Χρέος” από την Τέταρτη Ενότητα της Συλλογής. Η Ενότητα αυτή με τον τίτλο **“Αντάμα”** ανιχνεύει εξωστρεφώς την κοινωνική διάσταση του ατόμου σηματοδοτώντας μια πορεία από μέσα προς τα έξω.

Ακολουθούν πληροφορίες και λεπτομέρειες για την αυριανή βιβλιοπαρουσίαση.

Σπουδαίο Χρέος

Μα πώς αλλιώς θες να σ’ το πω; Σε τούτους τους δυστοπικούς
γεμάτους φρίκη χρόνους οι άνθρωποι αντάμωσαν
μ’ ένα σπουδαίο χρέος να σμίξουνε το πάθος τους
για έναν ωραίο κόσμο εσένα τι σε πλάνεψε
κι έμεινες να κοιτάς μ’ αυτή την απορία;

“Ανωμοτί”: Ποιητική Συλλογή του Αντώνη Λως

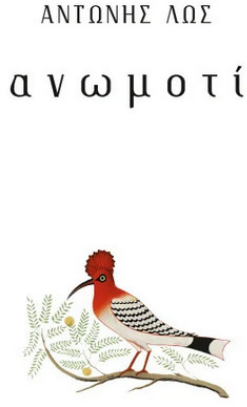

Παρουσίαση της ποιητικής Συλλογής “Ανωμοτί” του Αντώνη Λως που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Άνω Τελεία

Κυριακή 22 Μάρτη 2026 στον Τεχνοχώρο Φάμπρικα

Ο Αντώνης Λως και οι εκδόσεις **Άνω Τελεία** σας προσκαλούν στην παρουσίαση της ποιητικής συλλογής **«Ανωμοτί»** την **Κυριακή 22 Μαρτίου, ώρα 18:30,** στον **Τεχνοχώρο Φάμπρικα** (Μεγ. Αλεξάνδρου 125, μετρό Κεραμεικός – όπισθεν Ταινιοθήκης της Ελλάδος).

Για το βιβλίο και τον δημιουργό θα μιλήσουν οι:

— Φανή Μπαλάφα, πιανίστα, απόφοιτος Φιλοσοφίας

— Θοδωρής Βλαχάκης, μουσικός-στιχουργός, μέλος Magic De Spell

Ο Αντώνης Λως γεννήθηκε στην Αθήνα (1981) με καταγωγή από τη Χίο. Μεγάλωσε στις Πλαταιές, σπούδασε στο Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας & Επικοινωνίας του Παν/μίου Αιγαίου. Το 2026 εκδίδει την πρώτη του ποιητική συλλογή.

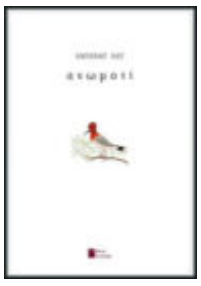

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΩΣ, ΑΝΩΜΟΤΙ
κυκλοφορεί 19 Μαρτίου 2026

σελίδες: 70
διαστάσεις: 23×15
τιμή: 13,00

Ένα πρώτο δείγμα της ποιητικής συλλογής:

Αρχαίο κληροδότημα τους όρισε η μοίρα

από τα τότε ως το χθες, κοντά έναν αιώνα·

δυο πρόσωπα, δυο εαυτοί που ήταν ένα πάντα

πεισματικά κρατήσανε ακόρεστη αμάχη.

Μπήκανε σε ζυγιά κρυφή, κρατώντας το μαχαίρι

κι αντικριστά χορεύανε χτυπώντας την παλάμη

στο πρόσωπο της χέρσας γης να δούνε αν δακρύζει.

Όμως αυτή δεν δάκρυσε, μα φύτρωσε λουλούδι

που άνθισε και στόλισε τον βράχο τον υγρό

κι άπλωσε ρίζες μυστικές μες στης σιωπής τα σπλάχνα

εκεί που σμίγουν οι πληγές μετά την άγρια μάχη

κι έφερε θρόισμα απαλό στα φύλλα της αιώνης.

Στου πέλαγου τα σκοτεινά, τ’ αγριεμένα πλάτη

το μένος τους το στρέψανε σε αφρισμένο κύμα

και με τη φτέρνα τσάκισαν το ξύλινο κουπί τους

εκεί που οι μνήμες πνίγονται και γίνονται αλμύρα.

Σμέρνες μα και νερόφιδα τύλιξαν τα κορμιά τους

π’ αγκαλιασμένα κυματούν σε κοραλλένια δάση.

Για όλα όσα έγιναν, ας πούνε οι γοργόνες

που λιάζονται σαν τραγουδούν στου Μπάλου τ’ ακρωτήρι.

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Αντώνης Λως
ΑΝΩΜΟΤΙ
ποιητική συλλογή